

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/318/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212945
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212945.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zast. Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 10. marca 2015, č. k.: 8C/189/2012 - 171, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým dovolacie konanie zastavil, potvrdzuje.

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania z r u š u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o dovolaní voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 14Co/966/2014 zo dňa 23. 09. 2014, zastavil. Zároveň rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplataenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol. Na odvolanie navrhovateľa odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici navrhovateľ podal dovolanie. Prvostupňový súd ho preto vyzval na zaplataenie súdneho poplatku za dovolanie podľa § 6 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. a pol. 7a sadzobníka súdnych poplatkov do 10 dní od doručenia výzvy. Výzva bola právnenmu zástupcovi navrhovateľa doručená dňa 12. 01. 2015. Zároveň uviedol, že navrhovateľ v lehote poplatok nezaplatal a voči výzve sa odvolal. Na toto odvolanie súd neprihliadol, pretože proti výzve na zaplataenie súdneho poplatku sa nemožno odvolať.

Aplikujúc § 12 ods. 2 a § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. súd dovolacie konanie zastavil pre nezaplataenie súdneho poplatku. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Uznesenie okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škodu a spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie.

Navrhovateľ podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnenmu poplatku. Navrhovateľ preto nemôže byť vyzvaný na plataenie súdneho poplatku za podaného dovolanie.

V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navyše podľa ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. Preto je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012, kedy bolo dané konanie o poplatku vecne oslobodené.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. a výrok o trovách konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v prvom výroku vecne správne a stotožňuje sa v celom rozsahu aj s jeho odôvodnením. Odvolací súd zdôrazňuje, že prvostupňový súd správne aplikoval § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého poplatníkom pri dovolaní je ten, kto podal dovolanie. Z obsahu spisu je nepochybné, že dovolanie podal navrhovateľ voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 20. 11. 2014.

Navrhovateľovi vznikla poplatková povinnosť za podanie dovolania v zmysle § 5 ods. 1 písm. a) z citovaného zákona. V zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vyplýva, že zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, čo je daný prípad, je určený súdny poplatok 20,- Eur.

V zmysle § 6 citovaného zákona podľa ods. 1 sadzba poplatku je uvedená v sadzobníka percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou. V danom prípade je súdny poplatok určený pevnou sumou. V zmysle ods. 2 platí, že pokiaľ je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni a poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Okresný súd správne preto za dovolanie vyrubil súdny poplatok, ktorý predstavuje dvojnásobok poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Z vyššie citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že spoplatneniu podlieha tak podanie žaloby na náhradu škody, ale aj ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie a podanie dovolania. Súd v danom prípade svojvoľne nerozšíril okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku a navrhovateľ bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podanie dovolania v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch. V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (sadzobník súdnych poplatkov) je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, keď sadzobník súdnych poplatkov nemožno aplikovať oddelene bez znenia celého zákona o súdnych poplatkoch, ktorý zrozumiteľne určuje poplatkovú povinnosť účastníkom konania.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že súd mal aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012, odvolací súd k tejto námietke uvádza, že v zmysle § 18ca nazvaného prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. októbra 2012 platí, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

Navrhovateľ podal dovolanie dňa 20. 11. 2014, teda po 01. 10. 2012, preto sa vyberá poplatok podľa predpisov účinných po 01. 10. 2012. V zmysle § 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká podaním dovolania. Dovolací poplatok za dovolacie konanie, ktoré je úplne samostatným konaním začatým po právoplatnosti konania na odvolacom súde, sa vyrubuje podľa zákona v znení účinnom ku dňu začatia dovolacieho konania. Keďže konania vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom v čase vzniku poplatkovej povinnosti za podanie dovolania nie sú od poplatku vecne oslobodené, navrhovateľovi vznikla povinnosť zaplatiť súdny poplatok, pretože poplatok za dovolanie ani po výzve

prvostupňovým súdom nebol navrhovateľom zaplatený, súd správne konanie zastavil podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, o čom bol navrhovateľ ako poplatník vo výzve poučený. Odvolací súd dodáva, že pokiaľ okresný súd aj vyzval dňa 30. decembra 2014 navrhovateľa na zaplataenie súdneho poplatku za podanie dovolania voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici a navrhovateľ podal odvolanie „proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie“, okresný súd správne konštatoval, že toto odvolanie neprihliadal, pretože proti výzve odvolanie nie je možné podať. Súdy v zmysle štvrtej hlavy O. s. p. nazvanej Rozhodnutie rozhodujú formou rozsudku, uznesenia, platobného rozkazu, európskeho platobného rozkazu, a rozkazu na plnenie raz zmenkovým platobným rozkazom a šekovým platobným rozkazom. Výzva na zaplataenie súdneho poplatku nie je rozhodnutím. Podľa § 201 O. s. p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvostupňového súdu odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Z citovaného ustanovenia je nepochybné, že odvolaním môže účastník napadnúť iba rozhodnutie, nie výzvu. Pretože výzva nie je rozhodnutím, nemožno sa proti nej odvolať.

Odvolací súd zrušil výrok o trovách konania podľa ust. § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. ako nedôvodný, pretože v danom prípade prvostupňový súd zastavil konanie podľa § 10 zák. č. 71/1992 Zb., ktorý predstavuje zákon lex specialis vo vzťahu k Občianskemu súdnemu poriadku. V danom prípade nedošlo k zastaveniu konania z niektorého dôvodu upraveného Občianskym súdnym poriadkom (§ 146), ale z dôvodu nezaplataenia súdneho poplatku, ako to predpokladá citované ust. § 10 zák. č. 71/1992 Zb. Ak sa konanie zastaví podľa citovaného ustanovenia, o trovách konania sa nerozhoduje. Zastavenie konania a náhrada trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) podľa Občianskeho súdneho poriadku predpokladá zastavenie konania z dôvodov upravených Občianskym súdnym poriadkom. V prípade zastavenia konania podľa § 10 zák. č. 71/1992 Zb. súd nerozhoduje vo veci samej, preto nemá povinnosť vo výroku rozhodnutia o zastavení konania pre nezaplataenie súdneho poplatku rozhodnúť aj o trovách konania, ako mu to prikazuje ust. § 155 ods. 1 O. s. p. Je tomu tak aj z dôvodu, že ak účastník podá dovolanie a ani na výzvu súdu súdny poplatok za podané dovolanie nezaplataí, súd dovolacie konanie zastavuje bez toho, aby dovolanie doručoval ostatným účastníkom konania na vyjadrenie. Rozhodnutie o zastavení z tohto dôvodu doručuje taktiež len dovolateľovi. Občianske súdne konanie je ovládané okrem iných aj zásadou hospodárnosti (§ 6 O. s. p). Z tejto zásady a účelu zákona o súdnych poplatkoch nutne vyplýva, že v prípadoch, keď zákon o súdnych poplatkoch podmieňuje vykonanie občianskeho súdneho konania zaplataením súdneho poplatku, musí byť po začatí konania, teda aj po podaní dovolania, najskôr vyriešený právny vzťah medzi navrhovateľom úkonu a štátom. Až potom, ak si poplatník splní svoju povinnosť voči štátu a zaplataí súdny poplatok celkom (§ 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb.), doručí dovolanie na vyjadrenie ostatným účastníkom. Ak si poplatník svoju povinnosť nespĺní, okrem prípustných výnimiek, bolo by v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a zmyslom a cieľom predpisov o súdnych poplatkoch, aby súd doručoval dovolanie na vyjadrenie a tak umožnil, aby vznikali prípadné trovy konania, pretože ostatní účastníci nie sú účastníkmi právneho vzťahu medzi navrhovateľom poplatkového úkonu a štátom. Zastavenie konania podľa špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon o súdnych poplatkoch, má za následok, že končí aj dovolacie konanie začaté podľa Občianskeho súdneho poriadku podaním dovolania.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.